

[Fr. Andersen.]

fentlige Arbejder peger direkte i Retning af, at de Erfaringer, man har gjort under den paagældende Situation, skal omsættes paa den Maade, at man ved hensigtsmæssige Foranstaltninger vil søge at undgaa Gen-tagelser, og saadanne Bestræbelser vil vi selvfølgelig gerne støtte.

Kjær: Som allerede flere Gange omtalt under denne Debat stillede det ærede Medlem Hr. Holger Larsen i 1929 til den daværende Trafikminister en Forespørgsel, der gik ud paa at faa fastslaet, om alt, hvad der kunde gøres, var gjort, og om alt, hvad der burde sættes ind, var sat ind. Af det Svar, som den daværende Minister Hr. Stensballe gav, fremgaar det, at efter hans Mening var alt, hvad man paa Grundlag af tidligere Isvintres Vanskeligheder maatte finde fornødent og formaalistjænt, bragt til Udførelse. Men det blev erkendt, at det ikke var nok; alt, hvad man havde bygget op paa Erfaringerne fra tidligere Isvintre, maatte være utilstrækkeligt, af den simple Grund, at Vinteren 1928—29 var strengere end nogen anden Isvinter i den nyere Tid og da navnlig — hvad der her har Betydning — i den moderne Trafiks Historie.

Ministeren erklærede imidlertid, at man paa Grundlag af de Erfaringer, man havde gjort i Vinteren 1928—29, vilde træffe sine Foranstaltninger, og nævnte herunder bl. a. dette, at man kunde tænke sig at bygge en større, kraftigere og bredere Isbryder. Jeg siger dette til den højtærede Handelsminister, der syntes at være inde paa, at det skulde være Hr. Stensballes Mening, at det skulde være den eneste Indsats; Hr. Stensballe sagde udtrykkeligt, at som et foreløbigt Resultat kunde man tænke sig dette. Forespørgeren erklærede sig sluttelig tilfreds med Forespørgselsens Forløb, idet han hævdede, at vel havde Ministeren ikke stor Evne, men om Viljen til at berolige Befolkningen, formentlig gennem forskellige Foranstaltninger, kunde der ikke være Tvivl.

Det var i Februar 1929. En Maaned senere, i Marts 1929, faldt den daværende Regering, og en god Maaned Tid senere igen traadte det andet socialdemokratiske Ministerium til. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Holger Larsen og hans Partifæller med ham vil mene, at de Minister, der da kom til, ikke alene havde god Vilje, men ogsaa i høj Grad havde Evnen til at træffe de Foranstaltninger, som han

til Befolkningens Beroligelse havde talt saa stærkt for at gennemføre i 1929.

Og lad os da se paa, hvordan den gode Vilje og de store Evner har ytret sig. Jeg skal gøre det, idet jeg kort gennemgaa Sagen i, om jeg saa maa sige, kronologisk Orden. Jeg henholder mig til Bladmeddelelser og Radiomeddelelser; Bladmeddelelserne er hentet fra en Række forskellige Blade, saa jeg gaar ud fra, at de saa nogenlunde passer. Det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen var inde paa, at man kunde egentlig ikke være saa ganske sikker paa, hvordan hele Situationen vilde udvikle sig. Jeg begynder da med den Dato, der har været nævnt fra forskellige Sider, nemlig Mandag den 25. Januar.

Paa det Tidspunkt havde Vinteren allerede i nogen Tid været en Kendsgerning, og dens Virkninger var begyndt at blive følelige. Det gælder den vestlige Limfjord, hvor der paa det Tidspunkt sad tre Fiskerbaade fast, Farvandene omkring Svendborg, hvor Lunkebugten praktisk talt var tillagt, og Guldborgsund, hvortil man havde sendt „Lillebjørn“. Den og „Stærkodder“ var de eneste Isbrydere, der var i Virksomhed, eller som det paa dette Tidspunkt var Tanken at sætte i Virksomhed.

Tirsdag den 26. er Situationen betydelig forværret. I Limfjordens vestlige Del er Færgeoverfarterne til Thy standset. Færgen „Aggersund“ aflyser, en hel Del Skibe ligger fast ved Fæggesund, og ved Fuur meldes om 2 m Skrueis. I Store Bælt er der Is i Færgelejerne. Men skønt hele Situationen kunde opfordre dertil, er der stadig væk ikke noget nyt at meddele fra Isbrydertjenesten ud over dette, at nu skal „Lillebjørn“ dirigeres fra Guldborgsund til Sydffyn.

Onsdag den 27. meldes atter om en betydelig Forværring i Situationen; det gælder navnlig for Limfjorden. Her trænger Isen gradvis frem fra Vest. Nu lukkes ogsaa Hvalpsund. I Aalborg Havn, hvor man arbejder paa Bygningen af den nye Limfjordsbro, finder man sig foranlediget til at tage alt flydende Materiel ind, ligesom en Række Skibe, der er paa Vej ud af Fjorden, vender om og gaar, om jeg saa maa sige, i Vinterhi i Aalborg Havn. Alle forbereder sig paa den kommende Isvinter. Kun fra Isbrydningsvæsenets Side ligger man rolig hen.

Om Torsdagen meldes der atter fra en Række forskellige Egne om ny Forværring i Situationen. Situationen er da saa alvorlig, at Generaldirektoratet for Post-